

Tappancs kalandjai

Antológia

1. Aranyosi Ervin: Fakutya

*„Látod ezt a kutyát? Nagyon szófogadó!
Gazdára figyelő, hangot nem is adó.
Hűségesen őrzi a telket, a házat,
sohasem kér enni, és sohasem lázad.
Bizony a gazdája egy fából faragta,
a fatörzs darabja ott maradt alatta.
Dicsérjük a gazdát, hisz a műve szép lett!
Egy ilyet alkotni igazi művészet!”*

2. Aranyosi Ervin: Van ki veled érez!

*„Van ki mindig veled érez,
s nem érdekli kincs, s vagyon.
Veled fekszik, veled ébred,
minden fázós hajnalon.
Aki látja, hogy mélyen vagy,
s nincs reményed, nincs hited.
Ki osztzik fájdalmadban,
s meggyógyítja szép szíved.
Követi a lábad nyomát,
hogya kell utat mutat.
Veled sír az éjszakában,
s ha vidám vagy, jól mulat.
Ha a létet is feladnád,
felrázza a lelkedet.
Kinek nem csak ócska frázis,
igaz szó a szeretet.
Ha kutyád van, gazdagabb vagy,
mint kit felvet pénz, s vagyon.
Vele jutalmaz az élet,
általa élsz gazdagon.
Hát becsüld meg a kutyádat,
mert ő hálás, s hisz neked,
kitartásért kijár neki
barátság, s a tisztelet...”*

3. Csoóri Sándor: Csodakutya

*„Ha hiszitek,
ha nem is,
volt egy kutyám
nekem is,
piros volt az orra,
lapulevél nagy füle
lelógott a porba.*

*Csoda egy kutya volt:
holdsugáron
lovagolt,
s csillagfejű csikókat
terelt udvaromba.*

*Csodálkoztok?
Elhiszem.
Nem láthatta
senki sem.
Fénykép sincsen róla.
Én is csak egyszer láttam,
úgy álmodtam róla.”*

4. Csukás István: A kutya első verse

*„Asztal alatt sűrű homály,
asztal alatt kincsesbánya,
rég feledett kéziratok,
közöttük a gazdi lába.*

Mivel minden zugot elönt
a sok telefirkált papír,
ez meg milyen foglalkozás,
szegény gazdi egész nap ír!
Közben nyög meg sóhajtozik,
és füstöt fúj, mint a kémény,
ködös szemmel hova bámul,
dől belőle a sok élmény.
Jön a kutyám szimatolva,
ő most egy nagy nyomozó eb,
fölfedezi a világot,
és most az orrával főleg.
Megtelik az orrsövénye,
minden szagot külön választ,
csípőst, fanyart, dohost, szúróst,
felsorolni ki tudná azt?
Csodálatos szimatával
betalál az asztal alá,
futólagos üdvözlésként
a lábam puhán megnyalá.
Majd mint kinek megtelt orra,
s rájött, hogy van éles foga,
rágcsál, mar, tép a homályban
nagy szuszogva és morogva.
Én csak félig figyelek rá,
markában tart még az ihlet,
nem a lábam rágja, érzem,
hát akkor mit rágcsál itt lent?
Lenézek: a szája tele
rövid verssel, hosszú verssel!

*Bűntudatos szemmel néz rám:
Most mi lesz, ugye nem versz el?
Rágd át magad, de ne nyeld le,
szólok, hátha beteg leszel!
A vers, hm, a lélek étke,
s jobb, ha te még kolbászt eszel!”*

5. Kosztolányi Dezső: A kis kutya

„A kis kutya.

*Mégis a legszebb állat.
Magasba trónol fönny a vánkoson,
csodálva nézem sokszor órahosszat
és fürge szívverését számolom.*

*Ha álmodik csontokról és ebédről,
gondolkozom, milyen a kutya-álom?
Milyen lehet az élete, az álma
ezen a vad és végtelen világon?
Szegényke mindig bús. Kérdelem, mi bántja
s virgonc szemem kerüli futva-félve.
Egy néma-csendes bánat titka ködlik
enyves szemébe, barna, bölcs szemébe.
És firtatom: nem szeret ugye senki
s buksi fejét búsan térdemre ejti.
És szólítom: menjünk a kertbe ki
s lengő fülét lassan leengedi.
Vagy unszolom: hazádtól messze estél?
és mélabúsan önmagába mélyed.
Vagy kérdezem: fáj, ugye fáj az élet?
s reám borul, akár egy drága testvér.
És nógatom: szólj a kutyavilágról,
hol testvérkéd, apuskád messze él
és kutya-házak vannak, kutya-szobrok.
Száját feszítem és mégsem beszél.
Vagy kérdezem: anyácskád gyászolod te
ugye-ugye, hogy nem jó róla hír?
Nem tud beszélni, a kedveske néma.
És sír és sír... Szegény kis kutya sír.”*

6. Lackfi János: Kutya egy példányban

*„Kutya itt és kutya ott,
előbb erre kajtatott,
rágta szőnyeg rojtjait,
most egy függönyt leszakít.
Hever, hangosan liheg,
fél fülére sem süket,
látszik, néha hegyezi,
hogymutassa: van neki!
Néha valamit ugat,
tán egy távoli utat,
hol egy velős csont miatt
két pajtása hajba kap.
Aztán csörtet, szimatol,
egeret sejt valahol,
vagy rigónak megy neki,
csaholva elkergeti.
Ha vándor vagy, rád kiált,
hogymeszedi a gatyád,
de ha lennél betörő,
rögtön megölelget ő.
Felugrál rád nyájasan,
összekencéz nyálasan,
sárba mártja csülkeit:
ruhád lepecsételik.
Rág egy régi papucsot,
érzi ősi lábszagod,
kalauzként mit lyukaszt,
többé meg nem varrod azt.*

*Száz kincset a földbe ás,
meg ne lelje senki más,
csontok, ágak, műanyag,
rojtozott sok műdarab.
Kutya itt és kutya ott,
mondja: én az Egy vagyok,
elkapatsz?, leszek hamis,
ellustulok, ha te is.
Kutyánk többnyire tükkör,
aki benne hatökör,
az bizony amúgy is az
– vesszek meg, ha nem igaz!”*

7. Nemes Nagy Ágnes: A lopós kutya

*„Az én kutyám, Fickó, mindig
kimegy az ajtón, lemegy a lépcsőn, bemegy a boltba.
Kimegy-a, lemegy-a, bemegy-a.
Az én kutyám, Fickó, mindig
szedi a tálat, veszi a polcról, eszi a csontot.
Szedi-a, veszi-a, eszi-a.
Nem lehet, te Fickó, mindig
kimegy-a, lemegy-a, bemegy-a!
Nem lehet, te Fickó, mindig
szedi-a, veszi-a, eszi-a!
Baj lesz ebből, Fickó, nagy baj:
szalad-a, szalad-a, üti-a!”*

8. Nemes Nagy Ágnes: Jön a kutya

*„Jön,
Jön,
Sampusz,
a fekete krampusz.*

*Máskiülönben kutya-forma,
egész nap csak kutya-golna,
ugatna a busznál,
ez a kutya uszkár.
A pórázát huzigálja,
gyönyörű a frizurája.*

*Szer-vusz,
Sampusz,
te fekete krampusz.”*

9. Nemes Orsolya: Kutyaszorító

*„Anya füjét egyre rágom,
Kiskutya a leghőbb álmom.
Bundás gombóc, loboncos,
Lógó fülü, bozontos.*

*Mért habozik? Nem is értem,
Kiskutyát már százszor kértem.
De ha kell hát szerényen,
Hörcsöggel is beérem.”*

10. Osvát Erzsébet: Balambér

*„Van egy kutyám,
Balambér,
Elcserélem
galambér’.*

*Vagy eladom jó áron
Vasárnap a vásáron.
Akkor aztán vehetek
hat galambot, vagy hetet!*

*De hát mivel etetem?
Tiszta búzám nincs nekem.
Balambérnak jó a csont.
A kosztjára semmi gond!*

*Balambér a barátom.
Ha eladom, nem látom.
Nem adom én Balambért
se pénzért, se galambért!"*

11. Tóth Krisztina: Pitbull

*„Az ember
ha kutyát
simogat,
izgul,
főleg, ha
a kutya
netalán
pitbull.*

*Pedig
nem is egy
ideges
fajta:
akkor is
harap
ha nem
akarja.*

*Mindegy,
az ember
lába
vagy karja,*

*a pitbull
aztat
szépen
lekapja.*

*Vagyis
ha éppen
sétálni
indul
az ember
jobb, ha
nem jön a
pitbull.*

*De ha jön
akkor
ne simo-
gassa,
mert a ku-
tya őt
kettéha..."*

12. Weöres Sándor: A kutya

„Ismersz-e, mondd?

*A bundám barna volt,
fehér sáv volt a homlokomon,
mint a lámpás a pejlovakén
és mint az égen a Hold.
Mozgott a fülem,
amikor rászállt a légy.
Mozgott az orrom,
amikor szaglászta a légy után.
Emlékszel?*

*Te még siró-baba voltál.
Én ott bóklásztam a bölcsőd körül...
elkergettem a kotlóst,
hogya feléd közelített.
Később
a hátamon is lovagoltál.
Egyszer le is estél.
Engem raktak meg a rémületben.*

*A kezedből ettem.
Kicsi kezéd volt, halványpiros
és néha sáros, néha homokos.
Egészben nyeltem le a falatot,
nagy-nagy, falánk kutya voltam.
Ismersz-e?*

Egyszer... világos este volt...
telihold...
vonítottam az égre, a Holdra.
Árnyékom hosszan úszott utánam...
mint mikor ló pusztult a háznál
és elcipeltem a belet.
Hallottam a hangodat akkor,
elővágattam a kazlak közül,
táncoltam melletted, ugattam.
Emlékszel?

Aztán, éjjel
a kertek közt csavarogtam.
Doronggal hátbavágtak akkor.
Elgörbült a gerincem,
a bundám mocskos lett és fakó.
Beteg kutya lettem.
Agyonlövettek.

Akkor, vacsoránál
csak lassan járt a szájakhoz a villa.
A kisasztalnál ültél te külön.
Kip-kop...: s lábaiddal
harangoztál nekem,
kipi-kop.

Emlékszel?"

13. Weöres Sándor: A kutya-tár

„Din don diridongó.

A kutya-tár

Harap-utca három alatt

Megnyílt a kutya-tár,

Síppal-dobbal megnyitotta

Kutyafülű Aladár.

Kutya-tár! Kutya-tár!

Kutyafülű Aladár!

Húsz forintért tarka kutya,

Tízért fehér kutya jár,

Törzs-vevőknek öt forintért

Kapható a kutya már.

Kutya-tár! Kutya-tár!

Kutyafülű Aladár!”

14. Weöres Sándor: Bodri

„Bodri kutya sétál,

füle-farka szétáll,

itatója kicsi kút,

etetője mély tál.

Kókerítés szélénél

tarka macska üldögél,

észreveszi a kutyát,

megmássza a szilvafát.”

15. Weöres Sándor: Kutya-bál

*„Árkon-bokron kutyalakodalom,
kis virágos faházak,
uszkár-bőgő, puli-citera szól,
réten-erdőn bokáznak.*

*Csont, kolbászhéj emeletesen áll,
tejfölös dézsa, rocska,
árkon-bokron ropog a kutya-bál,
elszalad mind a macska.”*